

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 1To/93/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1621010282
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 12. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Šamko
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2023:1621010282.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Šamka a sudcov Mgr. Petra Lizúcha a Mgr. Marcely Kosovej, v trestnej veci proti obžalovanému Z. I., stíhaného pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. o odvolaní prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Malacky sp. zn. 3T/37/2021 zo dňa 01.02.2023, na verejnom zasadnutí konanom dňa 06.decembra 2023 takto

rozhodol:

I.

Podľa § 321 ods.1 písm. d) Tr. por. z r u š u j e sa rozsudok Okresného súdu Malacky sp. zn. 3T/37/2021 zo dňa 01.02.2023.

II.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. s použitím § 285 písm. c) Tr. por. sa obžalovaný

Z. I., nar. XX.XX.XXXX v A., bytom Y. K., G. č. XXXA, na slobode,

o s l o b o d z u j e

spod obžaloby prokurátorky Okresnej prokuratúry Malacky sp. zn. 2Pv/177/2019 zo dňa 22.06.2021, pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

dňa 01.05.2019 v čase okolo 16.00h v obci Záhorská Ves, na Železničnej ulici pred miestnym pohostinstvom zv. Šport klub, fyzicky napadol poškodeného A. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. K., Z. prvej kaplnke XXX/XX tak, že ho opakovane udrel päšťou do oblasti tváre, čím spôsobil poškodenému Milanovi Kohútovi pomliaždenie ľavej očnice a obočia, trieštivú zlomeninu ľavej čelustnej dutiny s vypáčením úlomku a zakrvácaním do ľavej čelustnej dutiny, zlomeninu ľavej lícnej kosti s miernym posunom úlomku a tržnú ranu hornej pery, ktoré zranenia si vyžiadali liečenie v trvaní od 02.05.2019 do 19.06.2019,

pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Malacky sp. zn. 3T/ 37/2021 zo dňa 01.02.2023 bol obžalovaný Z. I. podľa § 285 písm. a) Tr. por. oslobodený spod obžaloby prokurátorky Okresnej prokuratúry Malacky sp. zn. 2Pv/177/2019 zo dňa 22.06.2021, pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

dňa 01.05.2019 v čase okolo 16.00h v obci Záhorská Ves, na Železničnej ulici pred miestnym pohostinstvom zv. Šport klub, fyzicky napadol poškodeného A. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom Záhorská Ves, Z. prvej kaplnke XXX/XX tak, že ho opakovane udrel päsťou do oblasti tváre, čím spôsobil poškodenému A. D. pomliaždenie ľavej očné a obočia, trieštvú zlomeninu ľavej čeľustnej dutiny s vypáčením úlomku a zakrvácaním do ľavej čeľustnej dutiny, zlomeninu ľavej lícnej kosti s miernym posunom úlomku a tržnú ranu hornej pery, ktoré zranenia si vyžiadali liečenie v trvaní od 02.05.2019 do 19.06.2019,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie prokurátor, ktoré odôvodnil osobitným písomným podaním. V podanom odvolaní najskôr rekapituluje dôkazy, ktoré boli vykonané v konaní pred okresným súdom, pričom z nich vyvodzuje, že bolo jednoznačne preukázané, že došlo k napadnutiu poškodeného, čo je zadokumentované najmä lekárskymi správami a znaleckým posudkom, v ktorom znalec jednoznačne skonštatoval, že k zraneniam poškodeného došlo napadnutím poškodeného inou osobou a to minimálne po dvoch úderoch do tváre. Znalec vylúčil, že by zranenia na tvári boli spôsobené pádom z bicykla alebo nárazom na inú plochu. Totožnosť obvineného ako útočníka potvrdil poškodený ako aj svedkovia O. A. a čiastočne aj A. K. a nepriamo aj matka poškodeného A. D.. Viacerí svedkovia potvrdili, že poškodený sa správal nevhodne a bol opitý. Z uvedeného dôvodu mal obžalovaný ako organizátor podujatia dostatočný motív zasiahnuť voči poškodenému. Hoci svedkovia na mieste činu s výnimkou svedkov O. A. a A. K. nepotvrdili útok obžalovaného na poškodeného, zároveň ich výpovede nie sú takého charakteru, že by obžalovaného ako páchatela skutku vylučovali. Výpovede svedkov sú nejednoznačné, neurčité a nedostačujúce na to, aby svojím rozsahom dokázali potvrdiť, kde počas celého dňa sa nachádzal obžalovaný a poškodený a teda nie je možné vylúčiť, že sa udalosť skutočne stala tak, ako to uvádza najmä poškodený a svedkovia O. A. a A. K.. Teda ani jedna výpoveď nepotvrdzuje, že by sa skutok nestal. Ak by bola aj pripustená verzia, že k napadnutiu poškodeného došlo inou osobou, neexistuje žiadny podozrivý, ktorý by sa mohol skutku dopustiť a hlavne neexistuje akýkoľvek motív inej osoby na takéto konanie. Podporným dôkazom je aj skutočnosť, že podľa slov svedkov každý v obci vedel o tejto udalosti, rozprávalo sa o nej a všetci vedeli, kto je poškodeným a kto je podozrivým. Žiadny vykonaný dôkaz nerozptýlil verziu o priebehu skutku, pretože skutočnosť, že svedkovia túto udalosť nevideli neznamená, že sa udalosť nestala. Vzhľadom k uvedenému navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Splnomocnená zástupkyňa poškodeného v písomnom vyjadrení k odvolaniu prokurátora uviedla, že s ním súhlasí v celom rozsahu. Daný skutok sa stal, čo vyplýva z výpovede poškodeného a z výpovedí svedkov O. A., matky poškodeného a svedka A. K., ako aj zo znaleckého dokazovania. Navrhla zrušenie napadnutého rozsudku a vrátenie veci okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

Krajský súd vykonal verejné zasadnutie v neprítomnosti obžalovaného, ktorý doručil odvolaciemu súdu písomný súhlas s tým, aby sa verejné zasadnutie konalo v jeho neprítomnosti.

Prokurátor krajskej prokuratúry uviedol, že sa pridrižiava písomných dôvodov podaného odvolania. Navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie.

Obhajca obžalovaného uviedol, že sa stotožňuje s napadnutým rozsudkom ako aj jeho dôvodmi. Nevidí žiadny dôvod prečo by sa malo toto rozhodnutie okresného súdu spochybňovať a preto navrhol, aby krajský súd odvolanie prokurátora zamietol.

Krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie prokurátora je len čiastočne dôvodné.

Podľa § 321 ods.1 písm. d) Tr. por. odvolací súd zruší napadnutý rozsudok, ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona.

Podľa § 322 ods.3 Tr.por. veta prvá odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený, alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom.

Odvolací súd je názoru, že v konaní pred okresným súdom ako súdom prvého stupňa nedošlo k žiadnym takým chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu veci, pričom na hlavnom pojednávaní boli vykonané všetky dostupné a potrebné dôkazy nevyhnutné pre spravodlivé rozhodnutie súdu, pričom odvolací súd je názoru, že súd prvého stupňa vykonané dôkazy správne a logicky vyhodnotil a to spôsobom zodpovedajúcim ustanoveniu § 2 ods. 12 Tr. por.

Ak prokurátor vytyka súdu prvého stupňa chybné hodnotenie dôkazov, tak odvolací súd pripomína, že ak súd prvého stupňa postupoval pri hodnotení dôkazov dôsledne, t. j. ak dôkazy hodnotil podľa vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivito ako aj vo vzájomnej súvislosti a dospel k logickým záverom, nemôže odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b) Tr. por. zrušiť napadnutý rozsudok len preto, že napríklad sám na základe svojho presvedčenia hodnotí tie isté dôkazy s iným do úvahy prichádzajúcim výsledkom. V takomto prípade totiž nie je možné vytknúť napadnutému rozsudku žiadnu vadu (judikatúra R 53/1992).

Odvolací súd sa stotožňuje so súdom prvého stupňa v tom, že z dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní nemožno urobiť, bez rozumných pochybností, záver o vine obžalovaného zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Aj podľa názoru odvolacieho súdu bolo nevyhnutným aplikovať v posudzovanej trestnej veci zásadu in dubio pro reo. Súd prvého stupňa však pochybil, keď obžalovaného oslobodil spod obžaloby postupom podľa § 285 písm. a) Tr. por., nakoľko pochybnosti, či žalovaný skutok spáchal obžalovaný zodpovedá dôvod oslobodenia spod obžaloby podľa § 285 písm. c) Tr. por.

Krajský súd dáva do pozornosti, že z vykonaného dokazovania nepochybne vyplýva, že poškodený utrpel zranenia popísané v skutkovej vete obžalobného návrhu ako aj to, že mu tieto zranenia spôsobila iná osoba. V tomto smere poukazuje krajský súd na závery znaleckého posudku z odboru zdravotníctvo MUDr. X. S., z ktorého jednoznačne vyplýva, že zranenia poškodeného mohli byť spôsobené konaním inej osoby ako je úder na tvár zatvorenou päťou, nakoľko sú lokalizované v jednej časti hlavy a to tváre, bez ďalších oderkov a rán po tele, ktoré by svedčili skôr pre pád na zem alebo trenie o pevný povrch. Mechanizmus vzniku zranení bol pravdepodobne minimálne dva údery tupohranatým predmetom priamo na ľavú stranu tváre so zlomením kostí tváre. Ak by poškodený padol na bicykel alebo iný predmet, boli by znaky pádu na iných častiach tela, poranenia by boli plošnejšie a na viacerých častiach tela a nie len na ľavej strane tváre. Pri tomto poranení nebol použitý arteficiálny predmet.

Z uvedeného znaleckého dokazovania krajský súd vyvodzuje, že sa nepochybne stal skutok popísaný v skutkovej vete obžalobného návrhu, t. j., že došlo k fyzickému napadnutiu poškodeného inou osobou, teda nešlo o pád poškodeného z bicykla, či z opitosti, v dôsledku čoho boli poškodenému spôsobené znalcom konštatované zranenia. Vzhľadom na uvedené nemohol obstáť napadnutý rozsudok v tom, že nebolo dokázané, že sa stal skutok, ktorý sa obžalovanému kladie za vinu, nakoľko stíhaný skutok sa nepochybne stal a aj vykazuje znaky skutkovej podstaty prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods.1 Tr. zák. Pre úplnosť krajský súd dodáva, že ak sa žalovaný skutok stal aspoň z časti (zranenia spôsobené poškodenému inou osobou), potom už nie je možné rozhodnúť podľa § 285 písm. a) Tr. por., že sa skutok nestal. Z toho pohľadu teda nie je pochybné, či sa stal skutok uvedený v obžalobe, respektíve, či napĺňa znaky skutkovej podstaty žalovaného trestného činu, ale to, či sa ho dopustil obžalovaný. Práve táto skutočnosť bola kasačným dôvodom napadnutého rozsudku.

Pokiaľ ide o posúdenie toho, či páchatelom žalovaného trestného činu bol obžalovaný, tak prokurátor vyvodzuje vinu obžalovaného primárne z výpovede poškodeného A. D.. Ten na hlavnom pojednávaní vypovedal, že celý deň popíjal v pohostinstve obžalovaného. Potom mu obžalovaný začal hovoriť, aby odtiaľ vypadol, už ho veľmi nevnímal (poškodený) čo hovorí a potom mu dal ranu päťou do tváre. Následne spadol z terasy dolu po schodoch, v tom si všimol priateľku obžalovaného ako sa pýta, prečo mu to urobil. Kúsok opodiaľ stál O. A., ktorý mu pomáhal zdvihnúť ho zo zeme. Doma mame uviedol čo sa stalo, že ho zbil obžalovaný. Nevie koľko vypil, popíjal celý deň, pil vodku, pivo. Nemal tam konflikt. Pamätá si iba raz úder do sánky. Počul, že P. I. išiel okolo. Nevidel ho. Pamätá si len ten jeden úder, ale určite dostal viac úderov. Po údere stratil vedomie. Ak v prípravnom konaní uvádzal, že ho zdvíhal zo zeme I., tak sa pomýlil, zdvihol ho O. A.. Pomýlil sa v dôsledku množstva alkoholu, ktoré mal vtedy v sebe, preto najskôr uvádzal P. I. a potom si rozpomenul, že to bol O. A..

Svedok O. A. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že pred vchodom do pohostinstva zbadal poškodeného, ktorý bol najebaný, ten spadol vo vnútri na stoličku, potom sa postavil, stoličku zdvihol a pristúpil k nemu obžalovaný a povedal mu, že už mu nenaleje. Potom ho obžalovaný udrel (poškodeného). Poškodený spadol na zem a on (svedok) ho zdvihol zo zeme. Zobral ho von, zobral aj poškodeného bicykel a odprevadil ho k stareнке, potom prišli policajti. K útoku došlo vo vnútri pohostinstva. Videl, že obžalovaný ho udrel iba raz, ale mal potom celé ústa krvavé, tiekla mu krv, zub mal vyrazený. Poškodený bol opitý, išli k jeho stareнке. Videl, že poškodený spadol vo vnútri po údere obžalovaného, stál od neho asi dva metre.

Z popisu výpovedí poškodeného a svedka O. A. z hlavného pojednávania je zrejmé, že sú rozporné v zásadných skutkových okolnostiach. Obaja sa síce zhodujú v tom, že poškodeného udrel obžalovaný, avšak poškodený uvádza, že sa to stalo pred pohostinstvom, tak je skutok popísaný aj v obžalobe, avšak svedok O. A. opakovane tvrdil, že sa tak stalo vo vnútri pohostinstva. Navyše, svedok O. A. tvrdí, že videl len jeden úder rukou a potom pád poškodeného na zem, kým v skutkovej vete obžalobného návrhu je uvedené, že poškodený mal byť udretý opakovane a to možno vyvodíť aj z vyššie popísaných záverov znaleckého dokazovania (znalec podľa lokalizácie zranení v znaleckom posudku konštatuje, že išlo o minimálne dva údery). Poškodený a svedok O. A. teda popisujú odlišne miesto, kde malo prísť k fyzickému útoku ako aj spôsob spáchania skutku, t. j., či malo ísť o jeden úder, dva alebo viac úderov.

Ďalej na hlavnom pojednávaní vypovedal svedok A. K., ktorý vypovedal, že bol pred šenkou, kde sa strhla bitka. Pamätá si, že poškodený dostal pár rán, následne vybehlo nejaké dievča, ktoré povedalo stačí to je A. D.. Poškodený dostal vyše dvoch úderov, možno 3, možno 4. Tú osobu, ktorá ho udierala nepoznal, asi to bol obžalovaný, nepoznal ho. Údery boli smerované na tvár poškodeného. Nevie ako to skončilo, pokračoval v ceste. Poškodeného osobne spoznal až po tejto udalosti. Kto bol útočník a kto obeť sa dozvedel neskôr, keď bol v zime u poškodeného, vtedy sa rozprávali o tom, vtedy sa o tom prvýkrát bavili, vtedy zistil, že to vlastne videl a poškodený ho zohnal ako svedka. V deň udalosti nevedel kto sa bije.

Predmetná svedecká výpoveď vzbudzuje určité pochybnosti o svojej dôveryhodnosti. Svedok A. K. mal síce podľa vlastnej výpovede vidieť údery, ktoré smerovali proti poškodenému, avšak ani poškodeného a ani útočníka vtedy nepoznal. Až neskôr sa dozvedel tieto skutočnosti od poškodeného, ktorého spoznal osobne a prihlásil sa svedčiť. Ide teda o pochybné svedectvo v tom smere, že svedok sa stal svedkom až v čase, keď sa o skutku rozprával s poškodeným, ktorý mu o tej udalosti hovoril, pričom napadnutie poškodeného taktiež lokalizoval pred pohostinstvom, rovnako ako to vypovedal poškodený, čo je však v rozpore s výpoveďou svedka O. A.. Z uvedeného vyplýva, že fakticky tento svedok len prerozprával výpoveď poškodeného, ktorú od poškodeného počul, keďže sa o tom bavili. Nejde preto o tzv. objektívneho svedka, ktorý nemá žiadny vzťah k procesným stranám a ktorý pred svojou výpoveďou ani nekomunikoval s procesnou stranou o udalosti, o ktorej má následne vypovedať. Celkom určite na takejto výpovedi nemôže byť založené odsúdenie obžalovaného.

Pokiaľ ide o ďalšie dokazovanie, tak svedkyňa A. D., matka poškodeného, nebola účastná skutku a o udalosti vedela iba od poškodeného. Ide teda o tzv. svedka z počutia.

Svedkyňa M. Z., zamestnankyňa pohostinstva, vypovedala, že bola zamestnancom obžalovaného, v čase výpovede už nebola. V krčme bol poškodený, bol úplne opitý, bol veľmi nepríjemný, dala mu jedno pivo a poslala ho z krčmy von. Určite ho poslala von. Nevidela, že by ho v krčme niekto napadol. Z podniku určite poškodený odišiel v poriadku, pretože ho stretla aj jej dcéra a bol na bicykli. Z predmetnej výpovede krajský súd vyvodzuje, že je v rozpore s výpoveďou svedka O. A., nakoľko popiera akýkoľvek fyzický útok obžalovaného, či kohokoľvek iného v priestoroch pohostinstva na poškodeného.

Svedok A. Y. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že bitku nevidel, žiadnu bitku nevidel. Varil guláš. Poškodeného vnímal, bol tam, pristavil sa pri nich, bol opitý, potom išiel bicyklom preč, kúsok od nich spadol z toho bicykla, opätovne sa postavil a odišiel na tom bicykli preč. Určite vtedy nebol dobitý. Nevidel, že by obžalovaný zaútočil na poškodeného.

Svedok P. I. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že poškodeného videl dobitého na ulici, bol pri ňom O. A.. Vadili sa, mal dojem, že je poškodený v potýčke s O. A., vyzeralo to ako keby sa bili. Videl

vtedy poškodenému krváčať peru. Ak na polícii nevypovedal, že sa bili, tak možno stáli vedľa seba, už nevie. Nevidel, že by O. A. napadol poškodeného, vyvodil to z toho, že O. A. nemá dobrú povesť, nie je normálny.

Svedok A. I. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že nevidel žiadny útok obžalovaného na poškodeného. Obžalovaný upozorňoval poškodeného, aby sa správal kultúrne, keď išiel okolo poškodeného tak ho poškodený obliat pivom. Nevšimol si na mieste žiadne potýčky. Bolo tam minimálne 50 ľudí.

Krajský súd uzatvára dôkazy vykonané na hlavnom pojednávaní tak, že bolo nepochybne preukázané, že dňa 01.05.2019 bola v pohostinstve obžalovaného a pred ním akcia k prvému máju, na ktorej bolo pomerne veľké množstvo ľudí a bol tam aj obžalovaný ako aj poškodený. Taktiež je nepochybné, že poškodený bol značne pod vplyvom alkoholu a z už citovaného znaleckého posudku vyplýva, že bol aj fyzicky napadnutý v dôsledku čoho utrpel zranenia popísané v skutkovej vete obžalobného návrhu. Zásadné pochybnosti však pretrvávajú v tom, kde presne malo prísť k útoku na poškodeného, nakoľko podľa výpovede poškodeného sa tak malo stať pred pohostinstvom, avšak podľa svedka O. A. sa tak malo stať vo vnútri pohostinstva. Poškodený, ako aj zamestnankyňa pohostinstva pritom vylučujú, že by bol poškodený napadnutý vo vnútri pohostinstva, tak ako to tvrdí svedok O. A., pričom z výpovede tohto svedka vyplýva, že poškodený mal byť nielen že napadnutý vo vnútri pohostinstva, ale následne mal hneď s poškodeným odísť preč, z čoho by vyplývalo, že nebol priestor na to, aby bol fyzicky napadnutý pred pohostinstvom. Napokon, výpovedi svedka O. A. nekorešponujú ani údaje uvádzané v popise žalovaného skutku, kde sa uvádza nielen iné miesto spáchania skutku, ale aj skutočnosť, že malo ísť o viac rán, než jednu ranu. Žiadny iný dôkaz o tom, že by obžalovaný mal fyzicky napadnúť poškodeného, okrem výpovede svedka O. A. a výpovede svedka A. K., ktorá je pochybná z dôvodov popísaných vyššie, prokurátorom na hlavnom pojednávaní produkovaný nebol a to napriek tomu, že na predmetnej akcii bolo množstvo osôb, pričom niektoré z nich museli fyzický útok na poškodeného vidieť, ak sa odohral tak ako ho popisuje poškodený.

Pokiaľ prokurátor v podanom odvolaní vyvodzoval vinu obžalovaného z toho, že výpovede svedkov nevylučujú obžalovaného ako páchatela skutku, že nie je možné vylúčiť, že sa udalosť skutočne stala tak, ako to uvádza najmä poškodený a svedkovia O. A. a A. K. a dokonca, že sa v obci všetci vedeli, kto je poškodeným a kto podozrivým, tak ide o absolútne neprijateľnú argumentáciu, ktorá prevracia zásadu in dubio pre reo naopak, teda zavádza zásadu v pochybnostiach v prospech prokurátora (v prospech viny).

V tejto súvislosti odvolací súd konštatuje, že výrok o vine zo spáchania trestného činu nie je možné založiť len na indíciách, domnienkach, či len na, do určitej miery, pravdepodobných skutkových záveroch alebo len na skutočnosti, že nemožno vylúčiť, že skutok spáchal obžalovaný (tak ako to fakticky namieta prokurátor v podanom odvolaní). Výrok o vine musí byť založený na skutkovom stave, o ktorom nie sú dôvodné (rozumné) pochybnosti a ktorý nepochybne vyplýva z vykonaných dôkazov. Navyše, nie je možné považovať za dôkaz to, že všetci v obci vedia kto je páchatel. Súd môže vychádzať pri ustáľovaní skutkového stavu veci len z dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní, pričom prokurátor na hlavnom pojednávaní nenavrhol vypočuť „všetkých v obci“ a preto nejde o dôkaz, ale ide iba o špekuláciu prokurátora.

Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti odvolací súd konštatuje, že nie je možné nepochybne, t. j. bez rozumných pochybností, ustáliť, že to bol práve obžalovaný, ktorý fyzicky napadol poškodeného tak, že mu spôsobil zranenia popísané v skutkovej vete obžalobného návrhu. Ani jeden z vykonaných dôkazov takémuto skutkovému zisteniu presvedčivo a s rozumnou istotou nenasvedčuje. Práve z týchto dôvodov bolo na mieste uplatnenie zásady in dubio pro reo a oslobodenie obžalovaného spod obžaloby postupom podľa § 285 písm. c) Tr. por. V tomto smere odvolací súd poukazuje aj na judikatúru, ktorá konštatuje, že zásada zisťovania skutkového stavu veci, o ktorej nie sú dôvodné pochybnosti vyžaduje, aby súd oprel svoje rozhodnutie o vine o jednoznačne zistené fakty a nie len o pravdepodobnosť. Tam, kde nie je možné bezpečne určiť, ktorá z variant skutkového riešenia zodpovedá skutočnosti, musí súd voľiť tú, ktorá je pre obvineného najpriaznivejšia (R 46/1963), pričom ani vysoký stupeň podozrenia sám osebe nemôže vytvoriť zákonný podklad pre odsudzujúci výrok.

Odvolací súd uzatvára, že v konaní pred súdom prvého stupňa nebol produkovaný taký súhrn dôkazov, ktorý by jednoznačne a nepochybne usvedčoval obžalovaného zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Odvolací súd pritom nekonštatuje, že obžalovaný sa nedopustil skutku uvedeného v obžalobe,

ale konštatuje, že nebolo bez rozumných pochybností preukázané, že sa skutku uvedeného v obžalobe dopustil. Nedokázaná vina tu má však rovnaké dôsledky ako dokázaná nevina a tým je, za použitia zásady in dubio pro reo, oslobodenie obžalovaného spod obžaloby.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.